

[A. M. Hansen.]

Valgret. Men nu i Gaar var det ærede Medlem saa rundhaandet, at han vinkede med saa flot en Gave som 100 Kr. pr. Tønde Land til Roedyrkerne. Jeg haaber da for Roedyrkerne Skyld, at det ærede Medlem ikke knytter Betingelsen om Valgrettens Fortabelse til denne flotte Gave. Se, der kan man jo tale om Forvandling!

Det ærede Medlem Hr. Duborg vendte sig i meget dystre Vendinger ogsaa til mit Parti og sagde, at han vilde se det, før han vilde tro det, at det radikale Venstre kunde gaa med til et saadant Forslag, som førte Sukkerproduktionen ind under fremtidig Statsdrift. Jeg vil gerne sige til Beroligelse for det ærede Medlem, at dette Forslag har jo til Titel „en midlertidig Sukkerordning“; det gælder for et Aar. Hvorfor saa staa og tale om, hvordan vor Sukkerordning skal være i Fremtiden? For øvrigt synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde gaa saa langt i Retning af at anstille sig naiv. Jeg behøver jo blot at minde det ærede Medlem om den Spiritusordning, vi har her i Landet, en Ordning, som alle Partier har tiltraadt netop ogsaa under ekstraordinære Forhold; denne Spiritusordning, som altsaa ogsaa det ærede Medlems Parti har stemt for, kan i langt højere Grad betegnes som Statsdrift og Statsmonopol.

Jeg tror derfor, man skal tage ganske stille og roligt paa dette Forslag. Der er allerede sagt nok om, at det intet har med Statsdrift at gøre ud over dette, at Staten maa træffe en Ordning mellem de paagældende Parter. Men hvad hørte vi ikke lige nylig Venstres Ordfører udtale, da han talte om det Forslag, som Venstre nu en Gang vil vise os, men som endnu staar i en saa uklar Taage, at vi ikke kan have nogen rigtig Mening om, hvad det gaar ud paa. Ja, hvad hørte vi? hvad sagde det ærede Medlem Hr. Clausager: det er aldeles ikke et Forhold mellem Sukkerfabrikkerne og Sukkerroedyrkerne, nej, det er et Forhold mellem Staten og Sukkerroedyrkerne, i de lave Prisers Tid er det Staten, der maa yde til Dyrkerne, og i de høje Prisers Tid er det Dyrkerne, der maa yde til Staten! Altsaa, selv i et saa „frisindet Parti“, der ellers aldeles ikke kan tænke sig noget i Retning af Statsdrift, kommer alligevel Ordføreren og peger paa, at der skal være et vist Forhold paa dette Omraade mellem Staten og Sukkerroedyrkerne.

Og endelig sagde det ærede Medlem Hr. Duborg, som jeg igen vender tilbage til, at Venstres Forslag betød en langt bedre

Pris end det foreliggende Forslag: Ja, men jeg vil gerne spørge: hvorledes kan dette ske? hvorledes kan vi med den lave Sukkerpris, vi har paa Verdensmarkedet, faa en højere Pris til Sukkerroedyrkerne, uden at Staten, Samfundet, det offentlige maa yde et Tilskud paa den ene eller den anden Maade? Det er dog ikke Hekseri, det er dog ikke et Forslag, som byder paa noget i Retning af Trolddomskunster; vi kan kun faa dette ved, at Staten eller Samfundet eller Skatteyderne eller Forbrugerne paa en eller anden Maade maa yde noget. Og naar man saa kan komme til Forbrugerne og sige: I yder en Merpris paa et Tidspunkt, da Sukkeret ligger saa lavt, som det aldrig før har ligget, og faar til Gengæld Sikkerhed for, at I, hvis vi skulde faa opadgaende Priser, ikke kommer til at yde mere, saa tror jeg ikke, de Herrer skal spekulere i at drive Partipolitik iblandt Forbrugerne.

Det ærede Medlem Hr. Clausager var jo nemlig saa mærkelig bange for Partipolitik i Dag. Han beklagede sig over, at jeg havde henvendt mig til ham og havde talt Partipolitik. Jeg kan godt tænke mig, at der undertiden, ogsaa med nogen Ret, kan rettes den Bebrejdelse mod mig; men at denne Bebrejdelse skulde rettes mod mig af det ærede Medlem Hr. Clausager, er dog noget af det, jeg mindst havde ventet, og navnlig da jeg saa hørte det ærede Medlem Hr. Clausager fortsætte med en Tale til mig, som var Typen paa den allerdaarligste Form for Vælgermødetale.

Det ærede Medlem Hr. Clausager forklarede sit Forslag paa sin udmærkede Maade, den, han har, naar han staar ude paa Vælgermøderne, hvor vi jo kender hinanden saa godt. Vi rører ikke ved Afgiften, siger det ærede Medlem, og saa gør han denne lille Bevægelse med Haanden og siger: Vi drejer bare lidt ved den, og han giver et ypperligt Billede af hele Situationen: Det er en Vippe. Ja, det ærede Medlem befandt sig virkelig i højeste Grad paa Vippen, det var tydeligt at mærke. Det var et træffende Billede: Det gaar op og ned for det ærede Medlem; men det kan ikke altid gaa at argumentere paa samme Maade fra dette Sted som paa Vælgermøder. For her har man jo Ordlyden af Argumentationen i Form af Rigsdagstidenden ved Haanden, og derfor skal man, naar man citerer en Modstander, citere ham, som han har udtalt sig; jeg skal straks komme tilbage til det.

Det ærede Medlem Hr. Clausager opholdt sig ved det Spørgsmaal, som jeg havde stillet i Gaar, Spørgsmaalet: kan det